

Комсомолка Галина ЛОБУХАРСЬКА працювала трактористкою, потім одержала права шофера третього класу і водить самоскид у колгоспі імені Кірова Долинського району. Фото П. АРЧИКОВА.

ТЕПЛА ЗУСТРІЧ НА ІНДІЙСЬКІЙ ЗЕМЛІ

ДЕЛІ. (ТАРС). З винятковою теплою і гостинністю зустріла індійська столиця Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва, який прибув 26 листопада в Індію з офіційним дружнім візитом.

Десятки тисяч чоловік гаряче вітали послання країни Великого Жовтня на всьому протязі 17-кілометрового шляху від аеропорту Палам до президентського палацу «Раштрапати Бхаван». Робітники, службовці, селяни, студенти прийшли зустрічати Генерального секретаря ЦК КПРС.

Того ж дня Л. І. Брежнєв поклав вінки до меморіалів видатних державних діячів Індії Махатми Ганді, Джавахарлала Неру і Лал Бахадра Шастрі.

Відбулась дружня розмова Генерального секретаря ЦК КПРС з прем'єр-міністром Індії Індірою Ганді.

26 листопада почались переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим і прем'єр-міністром Індії Індірою Ганді.

Л. І. Брежнєв подякував прем'єр-міністрові за гостинний прийом, який йому виявляють в Індії. Під час переговорів, які проходять в атмосфері дружби і сердечності, Л. І. Брежнєв дав загальну оцінку принципів ленінської зовнішньої і внутрішньої політики, яку проводять Комуністична партія Радянського Союзу, Радянська держава.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XIV
№ 141 (1777)

ЧЕТВЕР, 29 листопада 1973 року

Ціна 2 коп.

ГОЛОВАНІВСЬКІ

Р ОЗМОВА була принциповою. Окремі фізкультурні активісти відразу відзначили:

— У нас є хлопці, які виконують нормативи при першій же спробі.

Перший секретар Світловодського міськкому ЛКСМУ Віктор Петраков тут же підкреслив:

— От хай ці люди і стануть вашими помічниками. Во заліз з фізичної і військово-технічної підготовки повинні скласти не десятки, а сотні комсомольців. Для цього слід налагодити безперервне тренування. Поки що в нас неабияка проблема — не вистачає спортивних баз.

І тоді було вирішено: згуртувати ударні комсомольські загони, які повинні у вихідні дні працювати на будівництві водних баз, стрілецьких тирів, легкоатлетичних комплексів.

Нині юнаки та дівчата Світловодська вже відпрацювали на будівництві спортивних майданчиків більше 64 тисяч годин.

ГПО: МЕТА- МАСОВІСТЬ

В такому напрямку вирішували проблему комсомольці Олександрії, Бобринця, Козлосина, молоді Бобринецького району, наприклад, домоглася в спорудженні баз для школярів. Тепер в школі імені 40-річчя лонерії є про що скласти рапорт: підготовлено 168 значківців, 46 з них взяли участь у змаганнях за програмою комплексу ГПО і виконали розрядні нормативи. Під час легкоатлетичного кросу десятикласник Володимир Мізюк став другорозрядником. З ним рідняються Юрій Євдженко, Тетяна Подолінська, Галина Лисенко, Сергій Терещенко. А вчитель фізичного виховання В. Шабатін продовжує готувати нових значківців. За окремою програмою тренуються ті, хто відстає з окремих видів спорту. Юнаки та дівчата збираються в спортзалі після уроків, у вільний час. А провідні спортсмени школи стали першими помічниками вчителя.

З таким же завзяттям готуються фізкультурники сільськогосподарського технікуму, ПТУ № 2. Учнів профтехучилища взяли участь у комсомольсько-профспілково-легкоатлетичному кросі. 123 з них виконали нормативи комплексу ГПО.

А ось в колективах фізкультури комбінату «Кіровоградважбуд» обмежуються тим, що виводять юнаків та дівчат на стадіон від випадку до випадку. Підготовлені, звичайно, з перших стартів складають залізи. Вони без нагадувань з'являються на заняття груп ГПО, намагаються й надалі мати високі спортивні результати. Але це одиниці. Багатьох же кличуть на спортивні майданчики по кілька разів, але вони лише обіцяють почати, нарешті, готуватись до складання нормативів. В будівельних управліннях вдалися до того, що навіть «запрошують» на тренування «спід розписку».

Серйозні недоліки у підготовці значківців є у колективах фізкультури торговельної мережі обласного центру, в малочисельних комсомольських організаціях.

Ріпнитися ж є на кого. На заводі «Червона зірка» за майбутні значківці зобов'язують в цехах, на виробничих ділянках. Бо, хіба то не гордість, що в твоїй бригаді всі комсомольці виконали нормативи комплексу ГПО? Нині на «Червоній зірці» більше семисот значківців. Три тисячі юнаків та дівчат завершують складання нормативів. В заводській спартакіаді «За працю і довголіття» беруть участь більше 5 тисяч робітників. Така масовість, перш за все, тому, що на заводі правильно налагоджено справу пропаганди комплексу ГПО. Нею займаються комсомол і фізорг, майстри, інженери.

Тим часом в місті пропаганда комплексу повинна бути піднята на значно вищий рівень. Бо деякі фізкультурні та комсомольські працівники вважають, що цим треба було займатись пізніше, а нині голосно — старту за програмою комплексу і нормативів комплексу. На сторінках «Молодого комунара» за це критикували колективи фізкультури авіагартарів, спартакіад. Та й до сьогоднішнього дня на стадіонах, у спортивних залах відсутня належна наочна агітація (стенди, плакати, фотопортрети тощо), на місцях мало проводиться вечорів спортивної справи. З боку міського спорткомітету та міськкому ЛКСМУ не видно належної турботи і про використання спортивних баз. Особливо викликає занепокоєння став справ з підготовкою їх до зимових стартів. А вже в зимовий період спад у складанні нормативів ГПО не повинно бути.

В Полтавці про новий фізкультурний комплекс ГПО підкреслюється, що він є програмою і нормативною системою фізичного виховання, має своєю метою сириняти формування морального і духовного обличчя радянських людей, їх всесторонньому гармонійному розвитку, збереженню на довгі роки міцного здоров'я і творчої активності. Ось чому заклик Ленінського комсомолу, що з'явився сорок років тому: «Мінімізуй, зирке око потрібні кожному трудівникові!» — сучасний і донині. Тож хай на грудях кожної молодої людини засяє значок ГПО — відзнака мужності і сили.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

В напружені передпунктові дні першої черги Побузького нікелевого заводу металурги зіткнулися з гострою проблемою. Для рафінування феронікелю в конвертори за технологічним процесом передбачалось додавання синтетичного шлаку. Його якраз і не було на заводі. І тоді молоді хіміки та металурги за короткий час розробили і освоїли власний процес очищення металу. Загроза затримки минула. Що ж примусило їх сісти за розрахунки?

Громадянська активність. Про неї вели ділову розмову делегати ХХХІІІ Голованівської районної комсомольської конференції. Підвищення активності комсомольців — це щоденне завдання і райкому комсомолу, і комітетів та бюро первинних організацій, і кожного рядового комсомольця. Для Голованівської районної комсомольської організації проблема ця стоїть гостро ще й тому, що,

ШЛЯХИ ДО АКТИВНОСТІ

як відзначила у звітній доповіді райкому його другий секретар Любов Лаврова, серед первинних організацій панує неабияка строкатість як у рівні внутрішнікової роботи, так і в організації соціалістичного змагання, політосвіти, культурно-масової та спортивної діяльності.

Про кожну з доярок комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу імені Ульянова, наприклад, можна вести цікаву розмову. Більшість з них приїхали на ферму за покликанням, і працюють так, як везуть їм серія. Дівчата стали ініціаторами соціалістичного змагання серед молодіжних колективів молочнотоварних ферм району, виконали з змагання на приз «Молодого комунара» — «Перший тритисячний Кіровоградський». Про це говорила на конференції групкомсорг ферми Надія Говорун, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора та «Знак Пошани». Вона і розповіла, як організувати змагання, як особисті успіхи стають успіхами колективу, як вона сама змагається з подружкою Ганною Цвігун. Досвід цих молодих доярок райком комсомолу узагальнює і розповсюджує серед усіх колгоспних комсомольських організацій.

На протилежному полюсі ком-

сомольської активності — первинні організації колгоспу імені Мічуріна, автотранспортного підприємства № 10033, міжколгоспбуду. У звітній доповіді було небагато пунктів, де б не згадувались ці організації в далеко не кращих поглядах. Тут формально поставлене соціалістичне змагання, збори проводяться нерегулярно. І це закономірно випливає з того, що в організаціях лише 20—30 процентів комсомольців мають доручення. Звідси — байдужість. Втім, вона йде ще з школи, бо саме в школах, де є всі умови для цікавого, повнокровного життя, комсомольських доручень не має половина членів Спілки.

У неродових комсомольських колективах знають «секрети» підвищення громадської активності молоді. І добре, що трибуна конференції стала трибуною обміну досвідом в комсомольській роботі.

Секретар комсомольської організації колгоспу «Україна» Валентин Лівітчук вважає, що головне в (Закінчення на 2-й стор.)

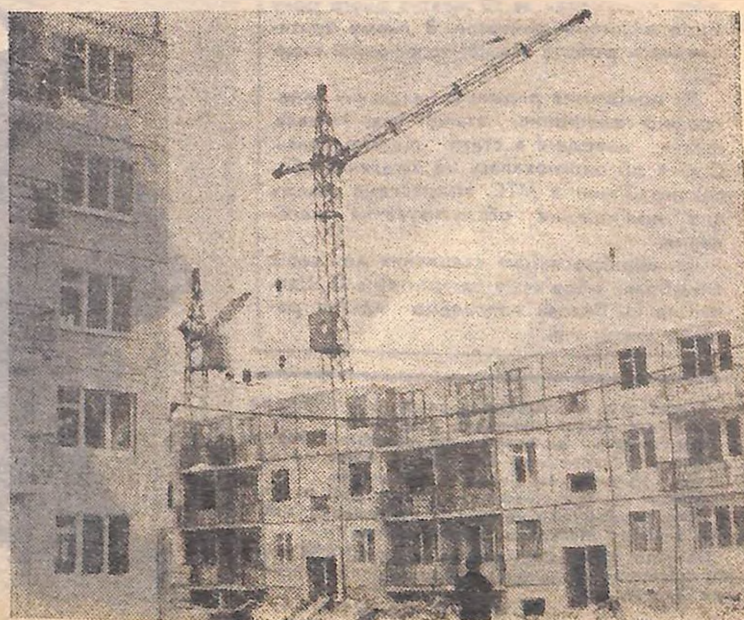
НАШІ ГОСТІ:— ЗАРУБІЖНА МОЛОДЬ

Сьогодні на Кіровоградчину прибула група молоді Франції, Кіпру і Канади, слухачів Вищої комсомольської школи при ЦК ВЛКСМ з метою проходження суспільно-політичної практики.

Гості побувають в колгоспі імені Леніна Добровеличківського району, зустрінуться з членами клубу інтернаціональної дружби СШ № 13 міста Кіровограда, відвідають Будинок політосвіти обкому партії та побувають там на зустрічі з працівниками обкому та Кіровоградського міськкому ЛКСМУ.

В програмі перебування групи зарубіжної молоді інші цікаві заходи.

КІРОВОГРАД БУДУЄТЬСЯ,
НА ЗМІНКУ: РИШТУВАННЯ В НОВОМУ
ЖИТЛОВОМУ МІКРОРАЙОНІ МІСТА.
Фото В. КОВПАКА.

ШЛЯХИ ДО АКТИВНОСТІ

(Закінчення).

роботі комітету — це організація змагання. У кожного молодого колгоспника має бути індивідуальний план роботи. А завдання комітету — перевіряти, як він виконується повсякденно, і на основі цього виявляти не лише передовиків, а й відстаючих, аналізувати причини саме на основі перевірки виконання планів.

Тетяна Лужанська, літраціонник районної газети «Комуністична праця», член штабу районного «Комсомольського прожектора» вважає, що засобом підвищення активності молоді має стати «КП». Не випадковий повідомлення і поодинокі випуски стіннівок, а постій-

на господарська турбота про справи колгоспу, будови, підприємства, села — ось що має стати стилем роботи штабів «Комсомольського прожектора».

Думається, що вирішенням цих та інших проблем, про які йшлося на конференції, і займеться новообраний райком комсомолу.

В роботі конференції взяли участь і виступили: прославлена ланкова, Герой Соціалістичної Праці П. Т. Громішук, перший секретар Голованівського РК Компартії України Ю. Т. Кузьмін та другий секретар Кировоградського обкому комсомолу А. О. Новицький.

Під час роботи конференції делегати бурхливими оплесками зу-

стріли звістку про те, що в день конференції, в суботу, о 7 годині, 10 хвилин друга черга Побузького нікелевого заводу дала перший метал.

Відбувся організаційний пленум Голованівського райкому комсомолу. Першим секретарем РК ЛКСМУ обрано Л. П. Ушакова, другим секретарем Л. І. Лаврову, секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді обрано Л. І. Вареницю.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ЗВІТИ
ВИБОРИ
В КОМСОМОЛІ

ГАЙВОРОН

ВЕДУЧИ підприємства району — Завалівський графітний комбінат і тепловозоремонтний завод — мають славні трудові традиції. Комітет комсомолу використовують їх у вихованні молоді в дусі високого патріотизму, трудового ентузіазму. Кілька рсків тому молоді графітники стали ініціаторами руху «Щодня — з перевиконанням норм». Сьогодні так працюють всі комсомольці комбінату. Серед них немає таких, хто б не справлявся із завданням. А члени Спілки Віктор Рижак, Іван Нечипуренко, Борис Нетяпчук, Анатолій Горючий, Володимир Зайцев щодня виконують по півтори норми.

Приймають трудові традиції комсомольські організації тепловозоремонтного заводу, гранітного кар'єру, комбінату хлібопродуктів.

ВИХОВУВАТИ НА ТРАДИЦІЯХ

Проте деякі комітети комсомолу послабили увагу до трудового виховання молоді. Ось одна із міських первинних організацій — промислового комбінату. Ще недавно тут по-діловому змагалися між собою комсомольсько-молодіжні бригади. На засіданнях комітету обговорювали хід виконання соціалістичних зобов'язань, проводились рейди «Комсомольського прожектора». Зараз це підприємство серед відстаючих, та молоді не проявляє активності.

Хлібороби нашої республіки ознаменували вирішальний рік п'ятирічки мільярдом пудів хліба. Є у ньому і 40 тисяч центнерів Гайворонського зерна. Тут виростило по 34 центнери зернових (без кукурудзи). Районний комітет комсомолу не змінив своїх традицій — у гарячу жниву пору організував змагання серед молодих комбайнерів «Жнива-73». Відзначили переможців конкурсу — комбайнера колгоспу «Шляхом Леніна» Миколу Поліщука та Валерія Люлька — його помічника, які намолотили близько 9 тисяч центнерів зерна.

Добрим правилом у роботі районної комсомольської організації став курс на створення комсомольсько-молодіжних колективів. Та створити їх — лише половина справи. Районний комітет ЛКСМУ організував між ними ділове змагання, постановив перехідний червоний вимпел. Його виборюють всі 20 комсомольсько-молодіжних колективів, що існують в районі. Крайні з них — колектив беззольного цеху трафікокомбінату (групкомсорг Микола Перекальчук), бригада електрослюсарів тепловозоремонтного заводу (групкомсорг Дмитро Каленик) та колектив молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» (групкомсорг Любов Прокопчук). Колектив молодих доярок за високої успішності у тваринництві нагороджений вимпелом ЦК ВЛКСМ.

Проте районний комітет ще мало уваги приділяв залученню у тваринництво молоді. Лише 6 комсомольсько-молодіжних колективів створено на фермах. У таких колективах, як імені 10-річчя Жовтня, «Зоря комунізму» у тваринництві працює мало юнаків і дівчат. Окремо хочеться сказати про комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу «Мир». Всього три роки тому він був одним з кращих в області, утримував перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ. Зараз в колективі доярок змагання занебане, хоч є молоді трудівники в господарстві, які добираються високим надоям, — Валентина Охота, Марфа Савченко та інші.

ВЕЛИКА роль у підвищенні трудової активності молодих робітників і колгоспників належить змаганням на звання кращого за професією. Добре що роботу веде комітет комсомолу трафікокомбінату. Тут змагаються молоді виробничники 10 головних професій. Комітет комсомолу щомісяця підбиває підсумки, на зборах колективів вручає перехідні мандати переможцям, на їх честь випускає «Блискавки», помєри стіннівки «Комсомолец». Повчальний досвід. Поширити б його, і тоді так можна було б зробити і на Сальківському цукрокомбінаті, і на Гайворонському автопідприємстві, виноробному заводі, де змагання серед молодих виробничників ще на низькому рівні. У районі чимало молодих токарів, мулярів, трактористів, доярок, представників інших професій. Між ними можна організувати змагання-конкурси на звання кращого молодого фахівця району.

Успіхи, яких досягли комсомольці і молоді району, значною мірою обумовлюються участю їх у Всесоюзному Ленінському залікові «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя». Переважна більшість молодих виробничників і колгоспників має особисті комплексні плани «Вчитися комунізму». Ленінський залік допомагає молоді чітко визначити значення особистого внеску у дострокове виконання п'ятирічки. Ленінські уроки стали доброю формою виховання молоді в дусі радянського патріотизму, відданості Батьківщині.

Багато різноманітних форм і методів використовує районний комітет ЛКСМУ у роботі з учнівською молоддю. Шкільні комітети основну увагу спрямовують на виховання учня-патріота, громадянина.

Доповідач Світлана Насипана, самокритично оцінювала роботу за звітний період. Останнім часом комітет комсомолу колгоспів послабили увагу до механізаторського всеобучу, виховання молоді на бойових і трудових традиціях. Хіба можна миритися з тим, що у походах місцями бойової і трудової слави беруть участь лише школярі. В роботі комітетів комсомолу є істотні недоліки у впровадженні в життя нового спортивного комплексу ГПО, який пропагувався в основному серед учнів шкіл і допризовної молоді.

— Виховання людини-борця, громадянина, було, є і залишається одним з найпочесніших обов'язків первинних комсомольських організацій, — сказала на закінчення доповідач.

В роботі конференції взяли участь і виступили перший секретар районного комітету Компартії України М. Д. Зятін та завідувач відділом студентської, шкільної молоді та піонерів обласного комітету ЛКСМУ Н. Т. Слюсаренко.

Конференція сбрала новий склад районного комітету ЛКСМУ, ревізійної комісії, делегатів на XVIII обласну комсомольську конференцію.

Організаційний пленум обрав першим секретарем райкому комсомолу С. І. Насипану, другим секретарем — О. В. Пересунько, секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді — К. В. Дзярук.

П. ВОЛОШУК.

ВІЛЬШАНКА

З ВІРЯЮЧИ свій крок, загін завжди робить рівняння на правофлангового.

Своїх правофлангових назвала й комсомол Вільшанського району, зібравшись на XXIV комсомольську конференцію. Механізатори Василь Титомир — з колгоспу «Пам'ять Леніна», Леонід Стойков — з колгоспу імені Ватутіна, Олександр Діордієв з колгоспу «Аврора», Дмитро Яковлев — з колгоспу імені 40-річчя Жовтня, водії Володимир Лівандовський — з колгоспу «За комунізм» та Петро Поліщук — з колгоспу імені Щорса, доярки Зінаїда Зелінкевич та Любов Драганова — з колгоспів імені XXI з'їзду КПРС та «Аврора» й інші самовіддані хлібороби, тваринники, робітники удостоїлись честі бути названими цвітом трудівничої молоді району. Це приклад для наслідування. І цілком правильно йшлося і в звітній доповіді, з якою виступила перший секретар Вільшанського райкому ЛКСМУ Любов Антонюк, і у виступах делегатів, що досвід передовиків змагання третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки має стати надбанням кожного комсомольця, кожного юнака і дівчини, які зайняті в сфері матеріального виробництва, а для всіх інших — то справжній прометей вогонь, що має запалювати серця молоді зміни прагненням служити діям і життю своїм рідній Вітчизні.

Правофлангові — не одинаки. Доповідач назвала і цілі колективи —

комсомольсько-молодіжні, — що записали гарні рядки у свої трудові біографії. Але цей перелік був не такий уже й великий — бригада райпобуткомбінату, тракторна бригада з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС, комсомольсько-молодіжні групи тваринників у колгоспах імені Щорса, «За комунізм», імені XXI з'їзду КПРС та ще кілька.

ГАРТ — В КОЛЕКТИВІ

Тож на конференції, цілком природно, виникла принципова розмова про посилення ролі первинних комсомольських організацій у справі створення нових комсомольсько-молодіжних трудових колективів, розгортання серед них ділового соціалістичного змагання.

Ми говоримо, що трудівнича молодь — цвіт нашого життя. А хто має ростити цей цвіт, хто повинен дбати, щоб молода людина, яка працює з комсомольським вогником, не забувала і про підвищення свого загальноосвітнього рівня, про свій політичний гарт, як і, взагалі, духовний світ.

Відповідаємо: колектив. І безперечно, вірний напрямок розмови взяли делегати конференції, поставивши акцент у своїх виступах на ролі молодіжного колективу, — чи то доярок, чи столярів, чи школярів, — у справі формування і виховання

сомоу, комсомольських ватажків і пропагандистів по ідейному загартовуванню членів Спілки дають предметну віддачу як в розумінні зростання трудової і громадської активності, так і в справі озброєння молоді знаннями революційної теорії.

Чільне місце в доповіді і виступах делегатів конференції відводилось завданням комітетів комсомолу і первинних організацій по патріотичному та інтернаціональному вихованню підростаючого покоління. У Вільшанському районі хороше традиції виховання юної зміни на прикладах подвигів батьків, інтернаціонального єднання радянських народів, усіх трудящих.

З трибуни конференції прозвучали схвалені виступи тракториста, секретаря комсомольської організації колгоспу імені Леніна Якова Настасієвського, який удостоївся високої честі представля-

ти юнаків і дівчат Кировоградщини на X Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Берліні та учасника Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві, головного лікаря Добрянської лікарні Ф. Д. Гетьманця, які закликали комсомольців і молоді посилювати голос інтернаціональної солідарності, вносити свій вклад у справу здійснення миролюбного курсу Комуністичної партії, нашої держави.

У виступах на конференції секретаря комсомольської організації міжколгоспбуду В. Гордієнка, агронома колгоспу імені Зайковського Л. Візітію, голови ради дружини Вільшанської СШ Л. Коваленко, пропагандиста з колгоспу «Аврора» В. С. Бондара, секретаря райкому ЛКСМУ М. Несміх та інших прозвучала справді комсомольська турбота про подальше організаційно-політичне зміцнення загону комсомольців району, піднесення рівня виховної роботи комсомолу.

В роботі конференції взяли участь і виступили перший секретар Вільшанського райкому Компартії України І. А. Юрченко та редактор обласної газети «Молодий комунар», член бюро обкому ЛКСМУ В. О. Погрібний.

На організаційному пленумі райкому ЛКСМУ обрано першим секретарем райкому комсомолу Л. Ф. Антонюк, другим секретарем — В. Г. Гончаренка, секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді М. Ф. Несміх.

* Після Виступу * МОЛОДОГО КОМУНАРА

«Телефоніада»

Під таким заголовком в номері «Молодого комунара» за 10 жовтня цього року було вміщено фейлетон. В ньому критичувалась робота міської телефонної станції.

Як повідомив редакцію начальник телеграфно-телефонної станції тов. Михеев, факти, наведені в статті, підтвердились. Стаття обговорювалась на загальних зборах працівників МТС. Накреслено заходи для поліпшення обслуговування населення.

За недобросовісне ставлення до своїх службових обов'язків на монтерів Л. Шлапак та Н. Валову накладено адміністративне стягнення.

Новим важким маршрутом за 16 днів зійшли на Хан-Тенгі десять узбецьких альпіністів. Хан-Тенгі — класична, пірамідальної форми вершина Центрального Тянь-Шаню, п'ята за висотою в Радянському Союзі — 6995 метрів.

Вперше пік був покориений в 1931 році радянськими альпіністами на чолі із заслуженим майстром спорту Михайлом Погребенським.

На фото: узбецькі альпіністи на висоті 6700 метрів маршруту сходження південно-східним гребнем Хан-Тенгі.

Фото Б. БЛОШТЕННА,
АПН.

НА ТЕРИТОРІЇ Бомбейського технологічного інституту росте тропічне вічнозелене дерево. У нього гарна крилата крона. Під деревом табличка, на якій повідомляється, що воно посаджене Л. І. Брежнєвим в грудні 1961 року під час його першого візиту до Індії. Такі ж дерева були посаджені ним тоді в Делі, Калькутті і Мадрасі. Їх називають «деревами індійсько-радянської дружби», їх пильно доглядають. За 12 років вони набрались сил, зміцніли, тягнуться до сонця їх пишні крони.

Подібно до того, як вирости і зміцніти ці дерева, вирости і зміцніти за цей час індійсько-радянська дружба і співробітництво, що охоплюють найрізноманітніші галузі життя. Один із прикладів — підготовка національних кадрів. Бомбейський політехнічний інститут збудований з допомогою Радянського Союзу. В 1961 році він лише починав роботу. Зараз — це один з найбільших технічних вузів країни. Його випускники працюють на великих заводах і фабриках, на численних будовах у всіх кутках Індії.

СРСР надає Індії технічну допомогу в будівництві великих промислових комбінатів і заводів у ведучих галузях її економіки. В той же час наша країна закупляє в Індії в великих кількостях її експортні товари — електромотори, екскаватори, сталь, текстиль, чай, джут і т. ін.

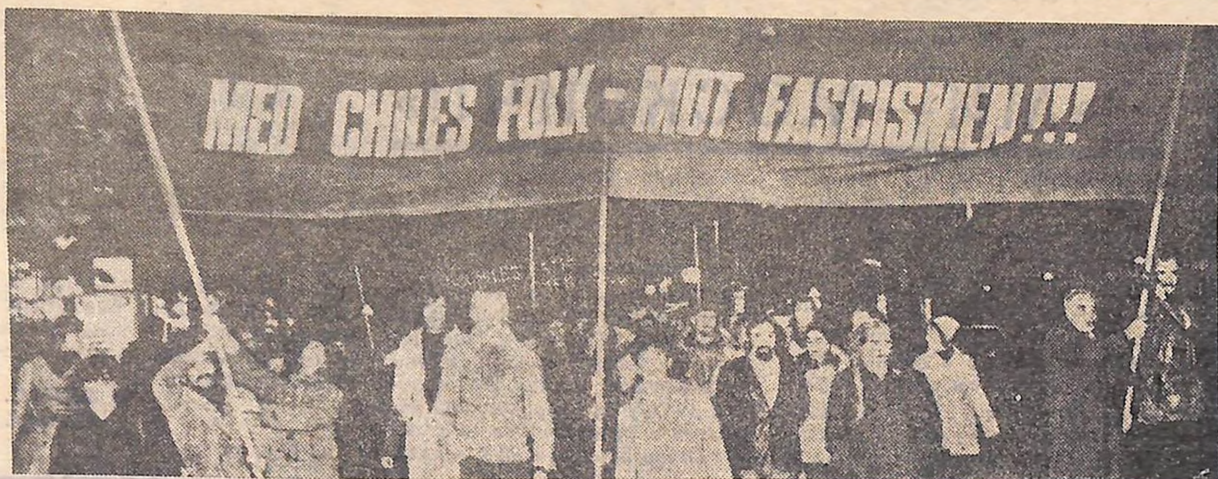
ДРУЖБА, ЯКА НЕ ЗНАЄ МЕЖ

Дружба Індії з Радянським Союзом та іншими країнами соціалістичної співдружності якісно відрізняється від її стосунків з капіталістичним світом, сказав індійський економіст Кумар Боше у розмові з кореспондентом ТАРС перед офіційним дружнім візитом в Індію Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва. Жодна капіталістична країна, продовжив він, не згодилась допомогти Індії побудувати державні промислові підприємства. Між тим специфічна особливість радянсько-індійського співробітництва полягає в тому, що воно допомагає створювати ключові об'єкти в Індії, які складають ядро нашої національної економіки. Звичайно, Індія покриває витрати СРСР на надання технічної допомоги при поставках індійських експортних товарів, і в цьому відношенні жодна країна не програв. Але це не зменшує значення радянської допомоги, і ми у вищій мірі вдячні Радянському Союзу за те, що він своєю допомогою підтримує плани Індії по забезпеченню економічної незалежності.

Індійсько-радянську дружбу зміцнюють спільна боротьба народів і урядів двох країн за мир і безпеку. — сказав кореспонденту ТАРС відомий індійський публіцист Тапан Дас. — В основі цієї дружби лежать спільна боротьба за справу миру і припинення міжнародного співіснування, спільні листування проти імперіалізму, колоніалізму і расизму, за взаємовигідне співробітництво. Важливим кроком у її зміцненні було підписання в 1971 році Договору про мир, дружбу і співробітництво між Індією і СРСР. Довід співробітництва двох держав на міжнародній арені показав, що вони можуть зробити нові спільні кроки у забезпеченні миру і безпеки в Азії. Радянська пропозиція про створення в Азії системи колективної безпеки відповідала інтересам народів цього континенту.

Р. ГЛАДКИХ,
кор. ТАРС.

Делі.

СВІТОВА ГРОМАДСЬКА КІСТЬ ГНІВНО ЗАСУДЖУЄ ЛІДІВ ЧІЛІЙСЬКОЇ РЕАКЦІЇ, СПРЯМОВАНОЇ НА ПРИДУШЕННЯ ДЕМОКРАТІЇ І СВОБОДИ КРАЇНИ.
ЧИСЛЕННІ ДЕМОНСТРАЦІЇ СОЛІДАРНОСТІ З НАРОДОМ ЧІЛІ ВІДБУЛИСЬ У СТОКГОЛЬМІ. МЕШКАНЦІ СТОЛИЦІ ШВЕЦІЇ ВІЙШЛИ НА ВУЛИЦІ З ЛОЗУНГОМ: «З НАРОДОМ ЧІЛІ — ПРОТИ ФАШИЗМУ».

НА ФОТО: ДЕМОНСТРАЦІЇ НА ВУЛИЦЯХ СТОКГОЛЬМА.

Фото «Ню даг» — АПН.

Вся країна, починаючи з гірників на півночі, і закінчуючи нафтовиками на півдні Чілі, знала Віктора Хара. Він співав на зборах і конференціях Народної єдності, він співав перед мешканцями пролетарських районів Сантьяго і Вальпараїсо, перед селянами сільськогосподарських кооперативів. У його піснях звучали протест проти гноблення, прагнення молодих чілійців будувати нове суспільство без експлуататорів, без іноземних панів.

Коли Віктора Хара запитали, чому він почав виступати з піснями, він відповів: «Я співаю, тому що кожного разу, кожну хвилину все глибше відчуваю, що страждання і надії переважують більшість людей не лише в моїй країні, але й на всьому нашому континенті, протягом років експлуатованому, прешті-решті, повинні вивести наші народи на шлях, який приведе їх до справедливості, до свободи».

Різнорічне обдарування Віктора Хари — поета, режисера, збирача і талановитого виконавця самобутніх народних пісень з повною силою розкрились, коли до влади прийшов уряд Народної єдності. Син простого чілійського селянина, В. Хара, завдяки своєму таланту, працелюбності став одним з найвідоміших театральних режисерів Чілі, а пізніше і визначним виконавцем народних пісень. Ніколи не забував, що він — представник трудового народу, всіх тих людей, чия праця створюється національне багатство країни. Ця вірність ідеалам людей праці, переконаність у необхідності завоювання країною для трудящих привела його у лави комуністичної партії. Чілійські комуністи обрали його до національної комісії компартії з питань культури, він був членом Центрального Комітету Комуністичної молоді Чілі.

Зрозуміло, що генерали, які скинули конституційний уряд країни, війни президента Сальвадора Альєнде, обрушили жорстокий репресії проти таких людей, як Віктор Хара. Тисячі прибічників народного уряду, і в першу чергу члени партії, які входили у Народну єдність,

ПІСНЮ НЕ ВБИТИ

були розстріляні, тисячі людей арештовані і кинуті до концтаборів. По-звірячому вбили Віктора Хара. Каті не змогли вибачити йому, що він був комуністом, що у своїх піснях він закликав народ до боротьби за краще життя.

В день перепороти 11 вересня Віктор Хара повинен був виступати в Державному технічному університеті. Сотні викладачів і студентів зібрались послухати співа. Солдати хунти оточили будинок і почали холодно кров'ю розстрілювати беззбройних студентів. Як підзначають свідки цих подій, купи трупів були навалені перед будинком університету. Тих, що залишались живими, серед них і Віктор Хара, п'ятухисти підрали на столичній стадіон «Насіональ», перетворений у гігантський концентраційний табір. Навіть під дулами автоматів В. Хара продовжував спізати революційні пісні. Осажені кати накиннулись на співа, прикладами автоматів роздробили йому руки, пробили голову, а потім зрешетили уже мертве тіло автоматними чергами. Як заявила дружина В. Хари, вона лише по обручці змогла впізнати тіло свого чоловіка, настільки воно було спотворене.

Так загинув Віктор Хара, борець, який до останнього подиху боровся проти фашизму, проти реакції, за свободу свого народу. Та не можна вбити його пісень. Вони живуть і після його смерті. Їх співають таємно чілійські патріоти. І вони кличуть чілійський народ до боротьби проти фашизму, за свободу і кращу долю.

М. СТЕПАНОВ.
(ТАРС).

СТАТТЯ, ІНФОРМАЦІЯ, КОМЕНТАР

Індія:

ЗУСТРІЧ НА БЛАГО НАРОДІВ, НА БЛАГО МИРУ І СПІВРОБІТНИЦТВА

СФРЮ:

30 РОКІВ НАРОДНОЇ ВЛАДИ

Південно-Африканська Республіка:

1973 РІК — РІК НАЙБІЛЬШ МАСОВОЇ В ІСТОРІЇ КРАЇНИ СТРАЙКОВОЇ БОРОТЬБИ

ВІКТОР ХАРА — КОМУНІСТ І ПАТРІОТ

МАЛЬОВНИЧІ ГОРИ Боснії і Герцеговини, займають майже 90 процентів її площі. Між гірськими вершинами, порівняно невисокими, порослими лісом, розкинулось багаті долини. Можна проїхати сотні кілометрів цією югославською республікою і не зустріти двох куточків, схожих один на одного.

У надрах Боснії і Герцеговини залягають величезні запаси бокситів, вугілля, залізної руди, солі, азбесту, цинку, свинцю та руд інших кольорових металів. Її частка складає дві п'яті гідроресурсів і близько половини лісових масивів Югославії.

І все-таки Боснія і Герцеговина були бідними і підсталыми районами країни. Майже п'ять років вони страждали від турецького, і потім австрійського панування. А в буржуазній Югославії їх економіка переживала кризу. Лише в роки народної влади тут починають розвиватись промисловість, сільське господарство, транспорт. Трудящі Боснії і Герцеговини з допомогою інших югославських республік і дружніх соціалістичних держав збудували десятки нових великих промислових підприємств, які зараз є окрасою і гордістю всієї країни.

Зеніця, найстаріший промисловий центр республіки, стрічкою протікала уздовж річки Босни. Біля підніжжя великої гори підіймається вгору труба металургійного комбінату. До війни тут був невеликий завод, збудований австрійськими промисловцями. Стара Зеніця під час

СВЯТО БРАТНЬОЇ КРАЇНИ

29 листопада — День республіки, національне свято югославських народів

свого розквіту в 1940 році випливила близько 82 тисяч тонн сталі. Зруйнований гітлерівцями завод народна влада не лише відновила, але й розширила. Уже в 1958 році він виробив 600 тисяч тонн коксу, 750 тисяч тонн сталі і 540 тисяч тонн прокату.

Але розвиток народного господарства потребував все більше металу. За проханням Югославії радянські проекти організації операційних проектів модернізації і розширення виробничих потужностей комбінату. Перша черга реконструкції з технічною допомогою СРСР уже закінчена. В результаті виплавка сталі минулого року вперше досягла мільйона тонн, що складає більше 40 процентів загального її виробництва.

СРСР і Югославія успішно співробітничали і на міжнародній арені. Вони проводять консультації, обмінюються думками на різних рівнях, в тому числі і на найвищому, з актуальних зовнішньополітичних проблем, вносять тим самим вклад у забезпечення миру, у зміцнення єдності соціалістичних країн.

Всебічне радянсько-югославське співробітництво було високо оцінено під час переговорів Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з президентом СФРЮ, головою СКЮ Й. Броз Тіто, який відвідав недавно СРСР з дружнім візитом. На цих переговорах в Києві були накреслені нові перспективи поглиблення дружніх стосунків між двома партіями і країнами.

Виступаючи з промовою в Києві, Леонід Ілліч Брежнєв заявив: «Радянсько-югославські відносини розвиваються успішно, і я хотів би підкреслити, що ми бачимо хороші перспективи дальшого поглиблення співробітництва братніх народів Радянського Союзу і Югославії».

29 листопада югославські народи відзначають День Республіки. Шпиро святується цей день і в Боснії та Герцеговині, яка під час війни була ареною великих і жорстоких бій народно-визвольних частин, з'єднав і партизанських загонів з гітлерівськими загарбниками. 29 листопада 1943 року в боснійському місті Яйце на другій сесії Антифашистського віча народного звільнення Югославії було створено югославську демократичну державу. Через два роки в цей же день Югославія була проголошена республікою. На честь цих визначних подій в історії країни 29 листопада і оголошено національним святом.

Д. ДИМОВ.

Американська газета «Дейлі уорлд» опублікувала статтю про боротьбу робітників ПАР за свої права. Агентство преси Новини пропонує читачам цю статтю з деякими скороченнями.

Недавнє побоїще в Карлтонвіллі — одна з подій, яка проливає світло на становище корінного населення в расистських державах півдня Африки. Приводом до нього став виступ негрів-гірників, які вимагали підвищення мізерної заробітної плати. У відповідь поліція пустила зброю. Результат: 12 вбитих і 27 поранених. Іншою подією, яка схвилювала світову громадськість, була загибель 400 гірників на шахті «Уенкі» в Південній Родезії.

Правлячі кола кількох капіталістичних країн, і перш за все США, по-старому підтримують расистський режим. За деякими даними, з 1959 року до нашого часу американські інвестиції в ПАР збільшились втричі. Представники монополій виправдовують це тим, що збільшення капіталовкладень дає можливість створювати нові робочі місця і сприяє тим самим підвищенню життєвого рівня африканців. Та навіть офіційна статистика заперечує цю брехню. Вона свідчить про ріст злиденності корінного населення Південної Африки.

Так, за даними Йоганнесбургського Інституту расових відносин, дохід 85 процентів негрів-африканців сімей нижчий від необхідного мінімуму. Більше того, із збільшенням англійських і американських інвестицій розрив між рівнями життя чорних і білих робітників постійно збільшується. Складаючи лише 19 процентів населення ПАР, білі отримують сьогодні 75 процентів доходів.

Будь-які вимоги африканців про поліпшення умов життя розглядають як злочин. Поліція застосовує проти страйкарів сльозоточивий газ, вогнестрільну зброю.

Але робітничий рух в ПАР постійно зростає. З 1959 до 1969 року в країні щорічно відбувалось в середньому

до 70 страйків. В 1971 році їх було вже 86, а 1973 рік став роком найбільш масової в історії країни страйкової боротьби. Робітники протестують не лише проти злиденного заробітку і важких умов праці. Вони вимагають відмінити закон, що дозволяє чорним жити лише на спеціально відведених для них землях. Хоча ці райони, що називаються «бантустанами», складають лише 14 процентів території ПАР, в них туляться 70 процентів населення країни. Одна з головних вимог страйкарів — «рівна плата за рівну працю».

В цьому році в Женеві була міжнародна профспілкова конференція проти апартеїду, на яку зібрані представники від 300 профспілкових організацій, що об'єднують 250 мільйонів робітників. Вони одностайно засудили апартеїд як злочин проти людства. Конференція схвалила резолюції, які закликають бойкотувати південноафриканські товари, припинити еміграції в ПАР члени апартеїду, тиску на фінансові кола західних країн з метою змусити їх припинити співробітництво з расистською владою.

Спеціальний комітет ООН по апартеїду засудив поліцейську розправу в Карлтонвіллі. Він звернувся до Генерального секретаря ООН Курта Вальдхайма з пропозицією пресвати з 10 по 17 грудня всесвітній Тиждень боротьби проти апартеїду.

З кожним роком посилюється боротьба трудящих ПАР — країни, яка й досі залишається найважливішим багатомасовим расизму на Африканському континенті. На боці борців — вся прогресивна громадська планета.

(Дейлі уорлд — АПН).

СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИННІ

«МИ — МОСКВИЧІ!»

НЕДАВНО водили полями комбайни, трактори сажали яблуні. А зараз ми — солдати. Нам, юнакам з Кіровоградщини, випала велика честь — служити в Московському гарнізоні, бути воїнами столиці. Півтори тисячі кілометрів відділяють нас від рідної Кіровоградщини. Але з листів рідних, друзів, знаємо про всі новини, досягнення хліборобів рідного краю. Їхні успіхи — це і наша радість. А ми відповідаємо на це відмінним ставленням до священних обов'язків солдата — з честю й гідністю бережемо мир і щастя рідної землі.

Вісімнадцять травня. Весняне сонце щедро дарувало своє ніжне ласкаве тепло. Нас, кіровоградців, розподілили по різних підрозділах. Мені випала честь стати військовим водієм. Швидко минули два місяці технічної підготовки. Разом зі мною в підрозділі проходять свою військову службу і готуються стати військовими водіями ще декілька кіровоградців. Про них, про їх успіхи і

солдатецьке життя я й хочу розповісти.

Віктор Хаврюта родом з Кіровограда. Восени минулорічного року солдатського життя. Віктор вісім місяців добросовісно і чесно ставився до своїх обов'язків. Був прикладом для своїх товаришів. Командування частини оголосило йому подяку, Віктор поїхав додому на Кіровоградщину. Разом зі мною приїхав на службу і Петро Бунецький. Мій земляк,

родом з Добровеличківського району. За два місяці перебування в нашому підрозділі Петро став одним з кращих воїнів. За успіхи в навчанні і добре знання військової дисципліни йому теж неодноразово оголошували подяки. Петро — агітатор, перший помічник командира.

Від імені воїнів-земляків, які служать у Москві, бажаю всім майбутнім воїнам з честю виконати свій обов'язок солдата, партійного Батьківщини.

В. ЛЯПУН,
рядовий.

м. Москва.

ОДИН
НАГОРОДА,
ІНШИМ...

Більше двох місяців точилися фінальні поєдинки обласної спартакіади сільських і селищних Рад депутатів трудящих. В змаганнях взяло участь більше 540 представників колективів фізкультури. Це — здебільшого молодь, юнаки і дівчата, які успішно складали нормативи і вимоги нового комплексу ГПО.

Наймасовішими були поєдинки легкоатлетів. Тут найкраще виступили спортсмени Новомірограда та Олександрії. А коли змагалися гирьовики, то найкращі майстерності продемонстрували спортсмени села Данилово Балки Ульяновського району та Новоборханського.

Найбільшу кількість очок для своїх команд принесли волейболісти Заліської, Олександрії. Цікаво проходили змагання сільських борців. П'ятнадцять команд мірялися майстерністю. І знову вперед виїшли представники Новомірограда.

Вже з перших стартів викликав занепокоєння той факт, що з Голованівського, Маловисківського, Вільшанського та Онуфріївського районів не були виставлені команди. Це під час змагань велосипедистів, стрільців. З Вільшанки навіть не приїхали волейболісти, борці, легкоатлети. Тільки футболісти і важкоатлети цього району прибули на фінальні змагання.

Безвідповідально поставились до укомплектування команд для участі у спартакіаді фізкультурні працівники Онуфріївського району. Підсумкова таблиця змагань найкраще ілюструє досягнення цих колективів: 41 очко у вільшанців, 34 — у онуфріївців, 57 — у маловисківців.

А переможцями спартакіади поєдинки стали команди Олександрівського (203,5 очка), Олександрійського (194) та Ульяновського (191,5) районів.

Під час змагань 197 спортсменів виконали розрядні нормативи.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
старший інструктор
облспорткомітету.

ПРИЗДІТЬ
В ГОЛОВАНІВСЬК

і вас привітно зустрінуть в новому готелі «Ятрань», що відкрилася в центрі селища. В ньому одночасно може проживати 57 приїжджих, на 21 більше, ніж в старому готелі.

«Ятрань» в більшості має одно та двокімнатні зручні і комфортабельні номери.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСЬ. ПРОДУКЦІЯ МУКАЧІВСЬКОЇ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ЛІНІЙНОЇ ФАБРИКИ — ЛІЖИ «ГІРСЬКИЙ ТУРИСТ» З МЕТАЛЕВОЮ ОКАНТОВКОЮ. «ТУРИСТ», «СПОРТИВНИЙ БІГОВІ», «ТИСА» А ТАКОЖ «ХОКЕЙНІ КЛЮЧІ» МАЮТЬ ВЕЛИКІЙ ПОПІТ. ЛІЖАМ «ТИСА» ПРИСВОЄНО ДЕРЖАВНИЙ ЗНАК ЯКОСТІ.

На фото: робітники комсомолки ІРА БІСОГА готують ліжко «Тиса» до відправки.

Фото Л. КОВБАНА.
(Фотохроніка РАТАУ).

Група членів водно-моторної секції Світловодського заводу чистих металів завершила 21-денний похід на моторних човнах з двигунами «Вихрь». Десантавці подолали відстань 2500 кілометрів. Вони відвідали міста, дороги серцю кожної радянської людини, зустрілися з героями Великої Вітчизняної війни і праці.

Все побачене і почуте посланці юного міста над морем записували в щоденник, фотографували. Повернувшись додому, вони розповіли про свої враження від походу водними просторами друзям по роботі, виготовили альбом.

ВІД СВІТЛОВДСЬКА
ДО БРЕСТА

...Вранці з озера Довгого до шлюзу вийшло три човни з написами на бортах: «Світловодськ — Брест — Світловодськ». На передовому — керівник походу Володимир Чорноморцев.

Пришлюзувавшись, мандрівники виплили у відкрите море, яке підхопило легкі суденця на свої могутні хвилі.

Невдовзі трапилось непередбачене: вийшов з ладу двигун човна, на якому пливли Володимир Постик та Ірина Матенко. Нелегко довелося друзям.

Дотягнувши човен Постика до першого причалу човнової станції міста Черкас, з'ясували, що від сильного навантаження у штормовому морі лопнуло поршневе кільце. Придбавши у гарантійній майстерні міста поршень, мандрівники відремонтували двигун.

З Черкас вони рушили по Дніпру на Канів. Від Радомисла світловодці зупинились, оглянувшись братський могили, де поховано 2 тисячі радянських воїнів, що полягли смертю героїв під час форсування Дніпра у грізні дні осені 1943 року. В Каневі десантавці відвідали музей і могили Т. Г. Шевченка та А. Гайдамаки.

В столиці України комсомольці побували на могилі Невідомого солдата, познайомились з історико-революційними та архітектурними пам'ятниками Києва, після чого взяли курс на Черніобіль.

По Прип'яті юнаки та дівчата рушили до м. Мозир, Туров, Петриков. У Петрикові десантавці побували на могилі легендарного партизана Талнаша. Звідси шлях проліг на Пінськ, далі на Кобрин, що стоїть на Дніпровсько-Бугському каналі.

В Кобрині світловодці відвідали військово-

історичний музей, що розташований у будинку, спорудженому за наказом великого радянського полководця О. В. Суворова.

По каналу, який з'єднує ріку Мухомець із Західним Бугом, пішли на Брест.

Подолавши 2500 кілометрів водного шляху, 30 шлюзів, мандрівники не раз потрапляли в шторми, грози і зливи. Повернувшись вони на свою човнову станцію, де їх радо зустріли друзі. Дехто не вірив в те, що Чорноморцев і його супутники встигли перейти такий довгий шлях. Та ентузіаст своєї справи, колишній випускник Херсонського морехідного училища Чорноморцев на ділі довів, що водно-моторникам підвладні будь-які віддалі.

Працюючи корабельним механіком на торгових судах Чорноморського пароплавства, Володимир захопився водним туризмом. Плавав на скутерах, брав участь у змаганнях в Херсоні, ходив в походи на ялах.

Закінчивши Харківський інститут радіоелектроніки, Володимир одержав диплом радіоінженера і призначення на Світловодський завод чистих металів, де з перших же днів організував водно-моторну секцію. Торік він побував з друзями у двадцятиденному поході «Шляхами слави батьків» за маршрутом: Світловодськ—Миколаїв—Світловодськ, відвідав Дніпропетровськ, Запоріжжя, легендарну Каховку, Херсон та інші міста України.

Активний член оборонного Товариства, Володимир Чорноморцев, у вільний від основної роботи час, працює на курсах по підготовці радіотелемаїстрів при спортивно-технічному клубі Світловодського міського комітету ДТСААФ.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої
школи робітничої молоді № 2.

РЕПЕРТУАР ПОНОВЛЮЄТЬСЯ

У драматичному колективі при Олександрівському районному Будинку культури, яким керує випускник Дніпропетровського театрального училища І. В. Сьомочин, — багато молоді. Це — медичні працівники Людмила Ліпатова, Лідія Гонтар, Ніна Шпильова, вихователька дитсадка Людмила Романова, електрик Вячеслав Ільницький, культармієць Леонід Завада та інші.

Цього року аматорами підготовлено спектакль за п'єсою М. Зарудного «Острів твоєї мрії». П'єса полюбилась глядачам. Близько десяти спектаклів показали драмгуртківці в селах району. А на обласному огляді самодіяльних театральних колективів їхнє мистецтво було удостоєне диплома III ступеня.

На адресу районного Будинку культури надходять запрошення від сільських трудівників виступити перед ними зі спектаклем. І драмгуртківці планують нові вистави в села району.

А тим часом розпочалась робота над новим спектаклем. Ним буде вистава за п'єсою Панаса Мирного «Літературна». Музичне оформлення до неї готують викладачі дитячої музичної школи.

І. РУДЬ,
методис Олександрівського РБК.

1 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Колірне телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Колірне телебачення. Для дітей. «Загадки і відгадки». (М). 10.00 — «Три зустрічі». Концерт-нарис. (М). 10.45 — «Для вас, батьки». (М). 11.15 — Концерт майстрів мистецтва П. М. 12.00 — «Пощук». (М). 12.45 — «Кінострічки минулих років». (М). 14.00 — «Здоров'я». (М). 14.30 — Виступ Ленінградський Державний балет на льоду. (М). 15.15 — Колірне телебачення. Програма мультфільмів. (М). 16.00 — Художній фільм. «Казка про казку». (М). 16.30 — «Пісня-73». (М). 17.00 — Колірне телебачення. «У світі тиранів». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Читає народний артист СРСР М. І. Царьов». (М). 18.30 — Колірне телебачення. «Майстри мистецтва у концертній студії». (М). 19.50 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 серія.

(М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Колірне телебачення. Телевізійний театр міні-атюр «13 стільців». (М). 22.50 — Інтербачення. «Сніжне народна артистка СРСР Марія Бішун». (М). 23.35 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 11.50 — Наша афіша. (К). 11.55 — «Скарби народу». (К). 12.40 — «Дні нашого життя». (Харків). 13.15 — Для дітей. «Солонко». (К). 13.45 — «Прогрес». (Львів). 14.15 — «Чиста криниця». Альманах народної творчості. (Запоріжжя). 15.30 — І. Бабель. «Конармія». Вистава. (К). 17.40 — Концерт. (Дніпропетровськ). 18.30 — Телефільм. «Автопортрет». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — Концерт. (К). 20.50 — «На дозвілля, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм. «У Москві, проїздом». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

2 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Радіока гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30

— Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служба Радянському Союзу». (М). 11.00 — Для школярів. Прем'єра телевізійного багатосерійного спектаклю «Хлоп'ята в напалмовому джунглі». Історія четверта. (М). 12.00 — Музичний кіоск. (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 14.30 — Мультфільм «Петя на Марсі». (К). 14.45 — «Брати Міркунові». (Телеваріант про робітничу династію Міркунових). (Кіровоград на Республіканське телебачення). 15.10 — Для дітей. «Веселинка». (Донецьк). 16.00 — «Міжнародна панорама». (М). 16.30 — Колірне телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Спогади перед старістю». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Музична програма. «За листами глядачів». (М). 18.45 — Колірне телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 19.45 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінопанорама.

рама. (М). 23.10 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.05 — «У тих, хто йде понеділу». (Львів). 12.35 — «На музичній орбіті». (Харків). 13.30 — Художній фільм. «Тракторист». (М). 15.00 — Літературні читання. М. Ісаковський. (М). 15.30 — Концерт. (М). 16.00 — Е. Хемінгуей. «Прощай, збробо». Телевистава. (К). 18.20 — Народний телеуніверситет. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Телефільм. «Історія 1000 паровозів». (К). 19.55 — «Усмішки». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Донга дорога в короткий день». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

заводу. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газети виходять у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Сьогодні по території області та місту Кіровограду переважає мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-західний, 5-9 метрів на секунду. Температура повітря по області нуль — мінус 4, по місту 0-2 градуси морозу.